

Politikai
röpiratok.

167.

167
1524

KOSSUTH LAJOS
hazahívásáról.

15.

Kiadja

Molnár János

OROSHÁZÁN.

1875.

6.6732 790074

DE BALLAGI GEZA.

gyermek 4
Jó Miklós
Gróni Anna
Gyermek 44

Kossuth Lajos hazahívásáról.

Szeretett hazámnak, Magyarhonnak népe,
Szép reményvel nézhetsz jövőnknek elébe:
Nemsokára új nap jó borult egedre,
Hogy boldogságban élj örökkön örökre.

Országgyűlést hívnak híres Pest-Budára,
Jó királyunk meglehet azt szavazza
Tisztelt nagy hazafi, Kossuth gyere haza.
Veled alapítsunk egy fudamentumot,
Építsük fel ezt a volt paradicsomot.

Ez imádandó hang éleszsze szent száját,
Töröljük el mostan a népek igáját.
Megis épül akkor Budavára fala
Oly erős, a milyen soha még nem vala.

Ha Kossuth hazajön hazánkfiával
Felséges királyunk tanácsosaival
Építenek Budán oly magas grádicsot
Melyről isten lelök minden pecsovicsot

Ez legyen hát mostan szívünk kívánsága,
Maradjon hazánkon az isten áldása
Minden igaz honfi e nyelven beszéljen
Béke és szabadság, jó királyunk éljen.

Hallgasd meg uristen, add meg a mit kérünk,
Teljesüljön nekünk egyetlen reményünk,
Felséges királyunk a dolgot belátja
S felfog jönni újra Buda városába.

Ósi törvényeink s jogaink megadja,
Uj napnak reggele virad a magyarra ;
Királyunk királynének régi szerelméből
Kegyességet hint szét atyai szívéből.

Szegény és gazdag, boldog lesz egyaránt,
Dicsőségnek uj reggele süt le ránk

Kik régen szenvedtünk, túrtunk igaz hitben
Megjutalmaz minket az örök uristen.

Mert örökké áll, mi rég irva vala
A népnek a szava, az istennek szava.
Örömhanga hallik a földtől az égig.
S a magyar ujon nagy lesz világ végeig.

Kossuth Lajos sóhajtása.

Adj erőt lantomnak én édes Istenem,
A nagy bujdosókról engedj dalt zengenem;
Ki e nemzetet szerette, annyi jót és nagyot
teremtett érette;
Azért Kossuth Lajos állj meg csak egy percre,
Hallgasd a hívó szót, s hald ez kiért keserge,
A pásztor síp a viszhang, mint szól, mint hí.
Nem indulsz-e meg, vagy talán nem hiszesz
neki.

A három hegy égbe nyuló hegyes ormai,
A négy folyam busan hömpölygő hullámai
Kérdik meddig kell még keblünknek fájni,
Mikor indulsz vissza te is ide velünk.
Oh jöjj haza, erdő, megelevenül,
Kossuth a te hangod hibázik egyedül
Hallgassd hát nemzetem dala szól énnekem.
Monokon született, ő Zemplén megyében,
Még az ezernyolcszáz kettedik évben ;
Három égi jel volt akkoron az égen.
Egyik volt tüzes kard, mely álla nyug felől,
A másik üstökös, mely jöve keletről,
A harmadik pedig vörös északi fény,
Ezek tűnének fel születése egén ;
A nép mondá, hogy most ki született nagy lesz,
Ki hona s nemzeteért majd igen sok jót tesz.
Fényes lesz pályája, mint az üstökösé,
Tüzes kard avatja őt szabadság hőssé,
És az északi fény jelent nagy harcokat

Melyek elboritnak számos országokat.
Kossuthon teljesült a jóslat valóban
Mert legnagyobb ember leve az országban.

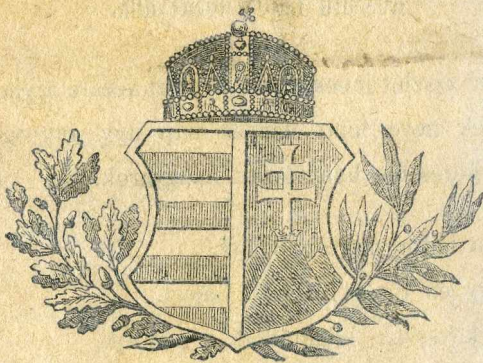
Kossuth Lajos hősatyánk.

Ki a zászlót lobogtatja a nemzet vezére atyja,
Kinek neve, mint fényes nap úgy ragyog,
Őt keressük honfitársak, magyarok.

Őt a bátor merész hajóst,
Nagy és dicső Kossuth Lajost.
Őt kövessük, honfitársak magyarok,
Nem ártanak minekünk a viharok.

Ő a nemzetnek hajóját, ezer vészen bajon át,
Kormányozta s nem ijeszték a bajok,
Őt kövessük, honfitársak magyarok.

Hűséges keblében él a szent akarat,
Hogy hazánk egére jó még virradat,
Legyen magyarhonnak önálló serege,
Melynek dicsőségéről zengjen a hős rege.

DE BALLYAI GÉZA

Szeged, 1875. Nyom. Traub és Sártory-nál.

